

Çocuk ve Bulut Baykuşu

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Bulut Baykuşu

Ebru Mina TOMURCUK

Leo soru sormayı çok seven bir çocuktur. Gökyüzü neden mavi? Yağmur nereden gelir? O kadar çok soru sorardı ki kafası sorularla dolup taşardı. Hafif esintili bir sabah, parlak sarı yağmurluğunu ve kırmızı lastik çizmelerini giyip defteriyle dışarı çıktı. Bugün, diye düşündü, bazı cevaplar bulacaktı.

Leo başını kaldırıp yukarı baktığında, gökyüzünden yumuşacık bir şekil süzüldü. Bu bir baykuştı! Ama sıradan bir baykuş değil—bu, yumuşak beyaz bulutlardan yapılmıştı; gümüş-mavi tüyleri pırıldıyor, kehribar rengi gözleri parlıyordu. Kanatlarında minik yağmur damlaları ışıldıyordu. "Merhaba," dedi baykuş. "Ben Bulut Baykuşu. Havanın nerede yapıldığını görmek ister misin?"

Leo'nun yuvarlak ela gözleri kocaman açıldı. "Gerçekten mi? Nerede?" diye sordu. "Yukarıda," dedi Bulut Baykuşu kanadıyla işaret ederek. "Bulutların çok yukarısında, yüzen bir hava istasyonunda." Leo'nun içini bir heyecan dalgası kapladı. "Ama oraya nasıl çıkacağım?" Baykuş gülümsedi. "Tüylerime tutun. Yastık gibi yumuşacıklardır, seni ben taşıyım."

Leo Bulut Baykuşu'nun sırtına tırmandı. Tüyler serin pamuk gibiydi. "Hazır mısın?" diye sordu baykuş. "Hazırım!" dedi Leo. Havaya yükseldiler, gittikçe daha yükseğe. Uçarken arkalarında hafif bir gökkuşağı parıltısı iz bırakıyordu. Aşağıda evler minicik oyuncaklar gibi görünüyordu. Leo sevinçle güldü. "Bu harika!" diye bağırdı.

Kısa süre sonra yumuşacık beyaz bir platforma indiler. Her yerde dönen kaplar, uzun direkler ve parlak aletler vardı. "Yüzen hava istasyonuna hoş geldin," dedi Bulut Baykuşu. Leo şaşkınlıkla ağzı açık etrafına bakındı. "Burası neresi?" diye sordu. "Rüzgârı, yağmuru ve güneşi izlediğimiz yer," dedi baykuş.

Leo bir direğin üzerinde dönen kapları işaret etti. "Bunlar ne?" diye sordu. "Onlar rüzgârın hızını ölçer," dedi Bulut Baykuşu. "Ne kadar hızlı dönerlerse, rüzgâr o kadar güçlüdür." Leo onların dönüşünü izledi. "Demek böylece hafif mi yoksa sert mi estiğini anlıyorsun!" Baykuş başını salladı. "Aynen. Çabuk öğreniyorsun."

Sonra Leo üzerinde sayılar olan büyük bir cam kutu gördü. "Bu ne işe yarıyor?" diye sordu. "Sıcaklığı ölçer," dedi baykuş. "Havanın ne kadar sıcak ya da soğuk olduğunu söyler." Leo bir an düşündü. "Demek bu yüzden güneşli bir günde yağmurluğum sıcacık oluyor?" Baykuş kıkırdadı. "Evet, ve bu yüzden serin bir günde ona ihtiyacın oluyor."

Gökyüzüne doğru uzanan büyük yuvarlak bir çanağa yürüdüler. "Peki bu?" diye sordu Leo. "Bu bir radar çanağı," dedi Bulut Baykuşu. "Yağmuru ve karı bulmak için dalgalar gönderir." Leo dalgaların yağmur damlalarına çarpıp geri döndüğünü hayal etti. "Yani fırtınaların uzaktan geldiğini görebiliyorsun?" "Evet," dedi baykuş. "İnsanları güvende kalsınlar diye uyarabiliriz."

Leo defterini çıkarıp dönen kapları çizdi. "Her şeyi hatırlamak istiyorum," dedi. Bulut Baykuşu gülümsedi. "Bana istediğini sorabilirsin, ben yanıtlarım." Leo gök gürültüsü ve şimşek hakkında sorular sordu. Baykuş, bulutların içinde minik buz parçalarının birbirine çarpıp kıvılcımlar oluşturduğunu anlattı. Leo'nun ela gözleri anlayışla parladı.

Bulut Baykuşu Leo'yu yumuşak bir bulut sırasına götürdü. "Neden yağmur yağar?" diye sordu Leo. Baykuş, suyun buhar olarak yükseldiğini, soğuyup damlalara dönüştüğünü ve bulut ağırlaşınca düştüğünü anlattı. "Yani yağmur gökyüzünün sevinç gözyaşları gibi mi?" dedi Leo. Baykuş güldü. "Ne güzel bir anlatım!" Baykuşun kanatlarındaki minik yağmur damlalarının ışıldayışını izlediler.

Birden rüzgâr güçlendi. Dönen kaplar hızla dönmeye başladı. "Bir rüzgâr dalgası geliyor!" dedi Bulut Baykuşu. "Sıkı tutunmalıyız." Leo biraz korktu, ama baykuş yumuşak bulut kanadını ona doladı. "Buradayım," dedi baykuş. "Birlikte güvende olacağız." Leo derin bir nefes aldı ve kendini cesur hissetti.

Rüzgâr dalgası geçince Leo güldü. "Bu heyecan vericiydi!" dedi. "Bir an korktum, ama sen bana yardım ettin." Bulut Baykuşu'nun kehribar gözleri sıcacık parladı. "Arkadaşlar birbirlerine cesur kalmayı sağlar," dedi baykuş. "Ve meraklı," dedi Leo. "Evet," dedi baykuş. "Merak ve arkadaşlık rüzgâr ve bulutlar gibi bir araya gelir."

Leo bir soru daha sordu: "Gökuşağını ne oluşturur?" Bulut Baykuşu, güneş ışığının yağmur damlalarından nasıl kırılıp geçtiğini anlattı. "Yani gökuşağı renklerden bir köprü gibi mi?" diye sordu Leo. "Aynen," dedi baykuş. "Ve onu ancak yağmur yağarken güneş parlarsa görebilirsin." Leo bunu not etti, öğrendikleriyle gurur duydu.

Artık eve dönme zamanıydı. Bulut Baykuşu Leo'yu aşağıya uçurdu ve bahçesine yumuşakça indirdi. "Maceran için teşekkürler," dedi Leo. "Seni tekrar görecek miyim?" "Ne zaman gökyüzüne bakıp merak etsen," dedi baykuş, "orada olacağım." Leo yumuşak bulut tüylerine sarıldı. "Soru sormaya devam edeceğim," diye söz verdi.

O akşam Leo ailesine her şeyi anlattı. Hava istasyonunun resimlerini çizdi ve rüzgâr ile yağmur hakkında yazdı. Defteri yeni kelimeler ve fikirlerle doluydu. "Ne çok şey öğrenmişsin!" dedi annesi. Leo gülümsedi. "Bulut Baykuşu bana yardım etti," dedi. "Ve korkmadım çünkü birlikteydik."

Leo gökyüzüne bakmayı sürdürdü. Her bulut ona arkadaşını hatırlatıyordu. İyi arkadaşların meraklı ve cesur kalmamıza yardımcı olduğunu biliyordu. Ve ne zaman bir sorusu olsa, Bulut Baykuşu'nun yumuşak sesini hatırlıyordu: "Sor bakalım, küçük kâşif." Leo mutlu bir kalple, maceralarının daha yeni başladığını biliyordu.